

MIERCURI, JOUĂ,
ANUL VII.

VOIESCE
SI VEI PUTE

ROMÂNULU

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

Abonare pentru București pe an	128 lei
Sese lune	64 —
Trei lune	32 —
Pă luna	11 —
Un exemplar	24 par
Iosciunile linia de 30 litere	1 leu
Inseturi și reclame linia	3 lei

(ARTICLELE TRAMISE ȘI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Diretorul diariului: C. A. Rosetti. — Gerantul responsabil: M. Caludescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

BUCURESCI, 24/ Florin

Cestiunea împrumutul de 6 milioane lei, se sfîrșî, Guvernul a înțelesu în sfîrșit, c'uădată contractul facut, trebuie respectat cu or ce prejîu, și n'acesta celu puținu a facut bine. Se mai spun multe despre acestu nenorocit împrumut, daru despre care nu putem vorbi fiind că n'avemăncă dovejile cuvenite spre a sustine la casu de trebuină, cele dise; avemănsă uă altă întrebare și totu în cestiune de împrumutări, a face d-lui ministru de finanțe.

Ma aducemă aminte publicului, spre deplină înțelegere, că Adunarea a votat în anul trecut, unu creditu de 400,000 lei, de nu ne n'sălamă, și pentru anul corint unu creditu de 600,000 spre a servi dreptu plată de dobîndă pentru împrumutări provisori. Aceste împrumutări se facu provisoriu, pe timp scurtă, și numai în casu când n'a intrat în casă regulată veniturile lunei și guvernul n're destu bani spre a face onore ingagiamentelor sale. În doua sau a treia lună, ele se plătesc, se mai refacă la trebuințe în cursul anului, insă la finitul anului trebuie se fia plătiți toți bani și dobîndă acestor transacțiuni nu pote trece peste suma votată de Adunare cu specificare pentru dobîndă, adică 600,000 lei, pentru anul 1863. Această explicare dată din nou pentru publicu, éca întrebarea ce avemă se facemă d-lui ministru de finanțe.

Ti s'a datu, onorate domnu ministru, 600,000 lei, pentru dobîndile unor asemene împrumutări ce vei avea trebuină a face în cursul anului 1863, și numai pentru anul acesta, eaci transacțiunile anului trecută a fostu totă plătită de către contribuitor, și cheltuielile anului trebuie se fia totă soldate, remându-ancă și ușă eseciente. Eca insă ce se spune prin lume că s'ar fi operat în ministeriul de finanțe. Se dice că dominia-ta, d-le ministru, în locu d'a plăti cu din veniturile anului espirat, capetile și dobîndă a 2,000,000 lei, luă și cheltuiu în anul 1862, ai fi oprită acei bani și a fi datu bonuri ale tesaurului pe anul 1863; cea ce ar veni la unu împrumută pe anul corint de două milioane lei, adică:

2,000,000.

FOITA ROMANULUI
OMENII ONEȘTI.
PARTEA ANTIIA.

IV.
(Urmare).

Din toți oșpetii d-lui de Montsalliers, comitele de Forli era singurul care nu părăsise castelul. Strînsu legătu cu judele vice-comite de Bezaure, căruia iu dedese lectiuni de scrimă și de călăria; forte multă prețuită de d. de Montsalliers, vinătoriu cumu se vedu rare ori, care-lu privia ca pe singurul omu capable a-i face osevări în artea alu cării patrone este sanctul Hubert, în forte bune relațiuni cu judele vice-comites, care-i datoră vorbere curată a limbă italiane și citirea la prima vedere a partiiunilor maiestilor celor mari; iubită de totă lumea, în fine, d. de Forli avea în făcare di, de trei ani de când locuia castelul, locul său rezervat la măsă. Elu locuia în castel uă parte a anului, și presintia sea, departe d'a pără

Vede No. de la 6 iunie la 23 Apriile

Se mai dice c'ă fi mai facut, în anul accea, împrumuturi mai mici de la particulari, și a cărora sumă trece peste unu milionu lei, adică:

1,000,000.

Se mai dice că mandate ce aveai date la felurite persoane, în suma de trei milioane, în locu d'a le plăti, le a schimbatu în contra de bonuri alu tezaurului, pe eserciul anului 1863, ea-a ce vine eru la o nouă împrumutare de lei

3,000,000.

Aceste sume adunate facu tocmai și se miliune lei, a cărora dobîndă face și se sute mii lei, ea-a ce încheia totu creditul specificat și votat de Adunare pentru împrumuturile anului. Daca daru va fi și a cu ce dreptu mai faceți unu nou împrumutu de și se miliune, și cu din ce bani se voru plăti dobîndile, cându aștă sleită d'acumă creditul de 600,000 lei acordat de reprezentanța naționale? Si pe lăngă bani unde duceți lera cu asemene reviamente, desordine în finanțe și violare a celor mai sacre prescrieri ale legilor? Te rugăm daru, d-le ministru, în interesul financiilor s'alu creditului, s'alu legilor, a bine-voi a publica îndată în Monitoriu, și și în limbagiu celu nobile și parlamentarul despre care ne ai datu o mică probă, că totă aceste operațiune, ce avurău onore a ve espune; suntu greșite, neadeverate. Unu omu atât de spermatu în cestiunile financiare, precum este domnia-ta, înțelege totă gravitatea lor, și priu urmare vei linisci nația și a demonstru îndată că n'ai luat unu milionu de lei în bani, că n'ai schimbatu mandatele în bonuri ale tesaurului cumpărate de cutare banchiaru, că n'ai facut in sfîrșit nici una din mai susu arătate operațiuni, și că ochiul diariului Românu care aha pote se se uite în registrele ministeriului prin crăpătura usei, a vedutu reu. Cestiunea este gravă, ca totă cestiunile de finanțe, și prin urmare acceptându deslușiri ne oprimă aci pentru astă-dă și lăsăm locul scirilor din afară.

Berlin, 1 Maiu. Scirile de ieri de la otarele Poloniei ciu: Serbarea de ieri, ciua nascerii Imperatului Rusiei, a

superatioră, era din contra pentru totu unu subiectu de bucuria. Si nici pu-tea fi altu-feliu: natura eminente artistică și inteligență rară, dotat cu calități feluri, d. de Forli era unu omu d'ua superioritate necontestabile.

Conversandu într'u modu facile și plăcutu, amabile în relațiuni sedo, bine-voitoru și plinu de benetate cără inferiori sei; totu de una galante cără domne; demnă, daru fără preten-siune, cu bărbajii, făcindu serviciu fără cea mai mică fâlire la toși, cumu n'ar fi fostu iubit?

Bărbatul ilu stima, femeiele ilu adoră. Așa toți se grăbiră a-lu felicită pentru norocul său în năpte precedinte. Aste felicitări, de și forte sincere, părură că nu facu mare impreună asupra lui, căci le primi de nu cu recelă celu pucinu cu indiferen-ță și cu respuse de cătă c'nu su-risu indiosu și cu căte-va cuvințe no-insemnatorie; în fine atât cătă trebuia ca se nu fă nepolit.

In aicea di, d. de Forli, în contra deprinderilor sole, nu veni, după prăzdui în salone: făcău în grădină uă mișcă preambule cu d. de Montsalliers, avu eu elu uă secură convorbire și se retrase,

trecutu fără celu mai micu semnă de serbare. Se dice că Baronul Seebach care se astă acunun la Warszawa a declarat, după ce a cercetău uă proiectu de constituție pregătitu de guvernul rusu, ca nefavorabile pentru publicare. Wielopolski n'a mersu ieri a gratula pe Ducale.

Berlin, 30 Apriile. Gazeta Crucei „Kreuzzeitung“ nu este la indoială, că dacă partita progresistă va face uă discuțione aspră în privința a-facerilor trebilor din afară, nu mai de cătă se va ivi cestiunea despre închiderea Camerei.

Cracovia, 29 Apriile. Wolonczewski, episcopul de la Samogitia a fostu arestatu. La 24, Lüttig a bătutu pe Ruși lingă Popowo. Ruși au avut 120 morți. Lingă Warszawa aproape de Czenstochau, Oxinski a remasă băruită în contra Rușilor. Jezioranski, Waligorski și Stiechowski suntu lingă Tomaszow în districtul Lublinul.

Berlin, 29 Apriile. Gazeta bursei publică de la Inowraclaw că lună, la 27 Apriile, 600 Ruși bătutu și goniți de insurganți s'au refugiatu lingă Jerzyce pe teritoriul prusian.

— Diariul „Europe“ anuncie: Cupe uă conferință a celor trei puteri protectoare ale Greciei, Lordul Russell va convoca uă conferință europenă compusă de reprezentanții celor optu puteri semnatore actului de închiuire, a Turciei și a Italiei cu scopu d'a regula cedarea insulilor londone și-le va propune întraltele de molirea fortificațiunilor de la Corfu.

Paris, 29 Apriile. Unu articul alu Domnului Lemayrai în diariul „Constituțional“ atingătoru de depesă circulară e domnului Drouin de Lhuys protestă în contra scomoteloru respinse că cabinetul de la Viena și aru fi schinbatu politica sa în cestiunea Poloniei, atribuindu-i motive și făcind combinări caru nu există. Aceste scomete suntu ofensătorie pentru lealitatea cabinetului austriacu, cari a aleșu în deplină libertate direcțiunea conduite sale și n'are nici unu motivu de schimbare. Antiu cele trei puteri (France, Englerta, Austria) și curind cupe ele și alte puteri au făcutu oserațiuni amicale Russiei în favorea Po-

Apartmentul ce occupa elu la catul alu douile alu castelului era micu, daru forte bine distribuitu și mai alesu forte comodu. Se compunea de trei camere în partea de spre međă năpte, ale căroru ferestre aveau privirea supra cōstelor orientali ale muntelui Luberon.

Acesta trei camere erau precește d'ua anticameră care permitea d'a intră în fă-care din ele fără a trece prin celealte.

— Iacobu, diso elu intrându servitorul său adormit p'ua canapea, n'am nevoie de tine astă sără, poș deci se te duci se te culci, dacă vrei. Numai se nu mișu se vîi măne de demință în reversatul qiorilor; vei găsi uă scrisoriu pe măsa mea, o vei luă și o vei duce la posta de la Vil-laure. chiaru tu, m'auți?

— Forte bine; voi face ce doresce d. comite, diso Iacobu, și ești. Indată ce fu singură, comitele închise usia cu veriga ca se nu-lu turbure nimine. Apoi, trecindu în cabinetul său de lucru, messe dreptu la uă mobilă mare de stejaru sculptotu de vre uă daltă necunoscută din seculu XVI, impinsu unu resortu. Mobi-

lonie. Responsul Russiei va fi dictat fără indoială d'acelé-și simțimintele de moderătună, de politeță și de dorință a se conforma dorințelor Europei; așteptem acestu respunsu cu incredere. — Monitorul anuncie: Budgetul generalu a fostu priimitu c'uă majoritate de 240 contra 7 voturi. — Uă depesă de la Orizaba cu dată de 26 Martie anuncie: Generarele Mirandal a respinsu, după uă luptă strănică, trupele lui Camonfort lingă Cholula. Mecicanii au perduț 200 morți și 50 prisonier. Francesii au perduț 10 ómeni, intre cari 2 morți; dispoziționea locuitorilor este favorabilă francesilor. Unu corpș francesu a ocupația calea de la Puebla la Mecicu; năpotea de la 23 la 24 Martie s'a deschisă unu săntu (tranchée) înainte de San Juan.

— London, 30 Apriile. Unu articul alu diariului „Times“ dice, că diferența cu ambasadorile americanu, D. Adams, atingătoru de pasporturile de corăbii date de guvernul britanicu, se pote considera ca împăciu. Adams recunoște, că n'a fostu bina informații și că conduită sa a fost prea grăbită.

— Torino, 28 Apriile, năpte. Principele și Principesa Napoleone au sositu la Livorno și au plecatu la Pisa.

— Leopolu, 28 Apriile, năpte. In ținutul Lublinul s'a arătat unu nou corp de insurgenți, în putere de 1000 ómeni infanterie și 200 ómeni cavalerie, care duce cu sine uă proviziune înbătugată de arme și munițiu. Comandanțele superioru este generalul Jezioranski, supuț dinsul comandă Waligorski și Szechowski. Corpul lui Lelewel a susținut uă luptă desprăjiră cari insă au isbutit a-si face drumul prin midilociu inamicilor. Potetul Mierzyślaw, Romanowscu și omisarul Wasilewski care de curindu a fugit de la Leopolu, au cădutu, precum se dice. Unii din insurgenți din comanda lui Lelewel, cari au fostu răsiți și s'adună la corpul lui Jezioranski.

— Berlin, 28 Apriile. Gazeta Germaniei Nordului scrie: Nuvela gazeta Breslawie despre mobilisarea a doue corpuri de armie prusiane este uă simplă inventiune. Mobilisarea nu s'a ordinat și nici n'a esistat unu motivu

Indată reincepu a scrie, fără se opri, răpede, uă scrisoriu de patru pagini. Indată ce fu terminată, o citi cu atenție, frase cu phrase, de la unu capetu pînă la altul, apoi, mototolindu-o cu mănia în măna, o aruncă lingă cea d'antii.

După păte-va minute, scris anca una, care probabilă era mai bună de cătă cele două d'antii, căci, fără s'o mai recitescă, o strînse, o puse într'unu plocu, și, după ce o sigilă, o depuse pe uă mesuță de marmură albă.

După aceasta inchise măsa, intră în camera sea de culcare, aprinse uă cigare, și, după ce aspiră căte-va rotocole din fumul ie, se culcă.

Marchisa, în năpte aca-a și nă parte din ciua urmată, dormise unu somnă linisită, cumu dormu primăveră puii paserilor suptu aripa caldă a măiei lor.

Incantătoria femeia dormise pînă pe la 11 ore; cându deschise ochii era pe deplină repausată.

Somnul este unu lucru așia de bună și așia de dulce, căndu nu este

24, 25 APRILIU 1863.

ANUL VII.

LUMINÉZĂ-TF
SI VEI FI.

Abonarea pentru districte de . . . 152 lei
Sese lune 76 —

Trei lune 38 —

Pe luna 38 —

Unu exemplar 5; pe trimestru 20 franci.

In Austria la direcțiile postale și la agenții de abonare, pe trimestru 10 florii argintă valută austriacă.

la lucrările sale precedinții pentru uă modificare în compunerea sa, schimbânduse unul din membri, a continuat lucrările sale pînă cîndu érăș din cause independinții de voința sa, adică din lipsa documentelor justificative, a fost din nou nevoie să suspende operațiunile sale. La 20 Septembrie, anul trecut, prin adresa No. 14,946, onor. ministeriu a reconvocat Comisiunea pentru a treia oară, care a și respinsu lucrările sale, însă érăș n'a pututu nașinta din cauza că-l lipsia neconvenitul materialul de lucru, cîndu nu era judecădile și socotelele de cari avea neesperată trebuință, cîndu nu se nfăcișau persoanele, fostași casieri și contabili, spre a da comisiunii deslușirile necesarie.

Nu este de competență mea, d-le Ministru, a examina de unde au provenit aceste neconvenite impiedicări, ce le a întinuită comisiunea în operațiunile sale și pe cari vi le potu confirma onor. mei colegi; ele însă mă au datu în fine convicțiunea, că comisiunii, oprîta totu d'a una d'a continua lucrările sale printr'uă putere mistrișă, nu va pute învinge acele opoziție și impiedicări sistematice în contra căroră s'a luptat în desertu, în timpu de trei ani, și că nu va putu ajunge la rezultatul dorit.

Nu credeți, domnule Ministru, că me cotescă de lucru și că fugu d'uă sarcină grea și penibile, daru bine voită a considera că timpul meu este totu avuția mea și că nu potu a-lă sacriba în desertu și cu intima convicțiune d'a nu pute ajunge la unu rezultat; bine voită încă a considera că onoreea mea nu-mă permite a trata cu ușurință nă insarcinare atât de seriose, precum este verificarea de compuții, și a da, canu orbesce, sactonarea mea unoru socotele despre a căroră esacitate nu m'am pututu convinge.

Pentru aceste motive me vedu siluță, cu totu bună-voință ce am d'a servi patriei mele, a renunța la onoreea ce a-lă bine-voită a-mă face și a depune în mănele d-vostre demisiunea mea ca membrulacestel comisiuni.

Priimă, d-le Ministru, expresiună similitudinilor mele devotate.

WINTERHALDER.

INSURECTIUNEA POLONĂ.

Uă particularitate a momentelor critice este că nici faptele positive nu perpești a trage uă conclușune sicură despre adevărata stare a lucrurilor, că simptomele ieru uă faciă indonită. De căte-va dile amă observatul în totă diaristica unu șiru neconvenitul de scomote de resbelu, care paru a justifica ideia că din desbatările diplomatici asupra cestiunii poloneze va resul-

ta în fine unu conflictu armat. Pe d'altă parte însă se rădică alte viesuri, cari, recunoscindu esacitatea faptelor, suntu de părere că în fine lucrurile voru remână în statu quo și că totu spectaculul n'are nici unu altu scopu, de cătu d'a eserția uă preșiu salutariă asupra cabinetului de la Petersburg. Mai suntu încă ore cari simptome, pacifice, din cari amă putu trage conclușunea că speranța său temerea d'unu resbelu este esagerată, dacă n'ar ave toamă alele guverne ce voiesc resbelul unu interesu a ascunde adeveratele loru cugătări, spre a depărta bănuieala că de la începutu n'au avutu altu scopu de cătu producerea unu conflictu. În fine buna cuvintă cere a nu face scomotu cu sabia, pe cătu timpu continuă încă negoțiașunile diplomatice și că este mai bine a se pregăti în lăcere și a descoperi intenționile sale resbelice tocmai în momentul după uimă. Astăfetul unu atribue simptomelor resbelice uă semnificațione pacifică, și altu din contra vedu în simptomele pacifice prevestirile unu resbelu.

La corpul legislativu de la Paris s'a făcutu din nou cecarea d'a rădica velul uare acopere tabloulu misteriosu alu viitorului, daru domnul Ministru Billaut a strânsu velul și mai bine și a declarat, deputașilor curioși, că guvernul nu va comite indiscrețiunea d'a intra în discușione unei cestiuni atât de delicate; guvernul compatiște cu nenorocirea nobilu națiunii polone, daru nu poate privi acăstă cestiune, ca uă cestiune franceze, ci ca uă cestiune europeană. Va se qică, tradusu în limbă vulgară, că Francia nu va face nimicu sănă aliaj. Aceasta însă amă sciutu-o și mai nainte și domnul Billaut n'avea trebuință a se derangia pentru atâtă; întrebarea este, dacă Francia voiesc a găsi aliaj și dacă, găsindu-l, va merge înainte și pînă la ce punctu va impinge acțiunea sa. Atâtă putemă afirma că cele trei puteri, cari au trămisu depeșele cunoscute la Petersburg, se silescă a atrage cătu de multe guverne în acțiunea loru; scimă positivu că, nu numai Francia, ci și Englîera și Austria uă adresatul la puterile secundare invitaționi d'a întrebuișă și ele înriurîrea loru la Petersburg în favore Poloniei. Se crede că Rusia va pute face mai lesne concesiuni Europei întregie de cătu unora din puterii; acăstă credință n'o putemă împărtășii, nu credemă că Rusia va face mai lesne Europei întregie de cătu puterilor mari, adevărato concesiuni; nisice concesiuni aparîntu însă ar fi făcutu și celoru trei puteri, daru prin nisice asemenei simulacre nu se poate pacifica Polonia.

Mesura după urmă a guvernului

rusescu, arestarea archeepiscopului Feilinski și a altor demnitari ai inaltului cleru, a fostu uă mare greșelă, a fostu uă faptă care cade mai grea în cumpenă de cătu cea mai mare biruință a unu corpă de insurgenți; prin acăstă arestare causa insurecțiunii a căstigat avantajele necalcabile. Dacă pînă acumu s'a găsitu îci, colo în Polonia vrînun moderat care n'a luatu parte la insurecțiune, acumu nu se mai poate apăra nimine, afară numai de voiesce, a trece pertisanu alu lui Wielopolski. Apoi, este lesne de ghicită care va fi d'acumu înainte conduita clerului. Preotul, cari pînă acumu au luatu uă parte activă în insurecțiune, erau exceptiuni, de și destul de numerose, d'acumu înainte majoritatea preotilor voru fi în răndurile insurgenților și unu preot care nu va lua parte pentru națiune, va fi uă exceptiune. În fine, simplitudinu religiosu, atâtă de adinău înrădecinat în popor, va vedu în arestarea clericilor unu sacrilegiu și acăstă greșelă va înarma pe totu terenii, va da cauzel naționale gloria unu martiriu. Greșelă nu se mai poate repara. Ordinea, venită de la Petersburg, pentru liberarea clericilor, nu mai poate remedia reul, căci Polonișii nu potu vedu în acesta de cătu slabiciunea guvernului și voru atribui-o mișcăriștilor străine.

Greșalile politice suntu mai totu-d'a una ireparabilă. D'acela credemă că guvernul va face încă unu pasu înainte, va efectua secularizarea monastirilor catolice după propunerea marchisulu Wielopolski.

În cercurile oficiali-rusesci la Warszawa domnește uă mare interitorie în contra polonesilor. Nu se sfescă de nici uă mesură, fiă cătu de nedreptă, fiă cătu de crudă. De căndu nu se mai poate tagăduică insurecțiunea cresce, că terenii facu caușă comune cu insurgenții, sau celu puținu fiu mai multu cu dingiș decătu cu trupele rusești, că micul numeru de funcționari polonești și-nu datu și-si dau demisiunea, că autoritășile qise polone a imitat pe consiliul de Statu și că nu se mai găsesc nici unu polone care se dea ajutoriul rușilor, d'atunci guvernul a legă la cele mai teribili represaliu și voiesc a preface totu teră într'uă înținsă grămadă de cenușă și de derămatu; vede în ori care polonești sănă distincțiune de secuș, de vîrstă sau de stare sociale, unu rebelu, care conspiră în contra dominațiunii rusești. S'a respandită scomotul că, dacă păna la 1 (18) Maiu insurecțiunea nu va fi învinșă, se voru incendia totu pădurile, spre a nu lăsa insurgenților nici acestu refugiu. Numai barbaria cea mai rafinată, numai vandalișmul celu mai diavolicu poate con-

cepe uă asemenei idei; numai unu genarieru Berg, în comparațione cu care unu Haynau este unu ăngeru de blăn-deță, pote alega la nisice asemenei mișcăriști, devastându uă teră întrăgă, și prefaçind'o intr'unu mare și intinsu morimă. Pădurile Poloniei suntu cea mai mare avuță și mai singura frumuseță a Poloniei; incendiarea pădurilor ar preface intr'unu desertu, într'unu cimitiru intinsu fătu teră și aca devastare ar fi permanente pentru secole, ar fi uă adverăță exterminare a națiunii și a patriei sale. Nu putemă crede că Europa vă permite în secolul nostru unu asemenea vandalismu, sperămu, că scomotul nu se va confirma, că nu este decătu unu scomot inventat spre a face pe polonești mai doili, spre a spăria p'acești bravi patrioți; daru este destul de semnificativu că scomotul este crește și că polonișii astăptă de la inamicil loru totu crudimile putințiose și că nu este nici uă atrocitate de care nu credu capabili pe apesători loru. Si nu putemă dice că Polonișii n'au cuvintă a crede în posibilitatea unei asemenei măsuri. Cruđimile se voru se spăra într'uă incendiarea satelor și orașelelor, devastarea cămpurilor de arătură suntu unu preludiu demnă d'acăstă ultimă atrocitate, care va corona opera. Nu ne mai este permisă a ne face ilușii; resbelul actual în Polonia se va termina sănă cu biruința polonișilor, cari se luptă pentru naționalitate, pentru independență și pentru religiunea loru, sau cu dusevîrsita ruină a Poloniei. Va putea îre Europa civilisată se remăia unu simplu privitoriu la nisice asemenei atrocități și va pute se mărginescă totu acțiunea sa într'uă intervenire diplomatică, în trămiterea unor note și depeșe? Ar fi uă rușine eternă pentru Europa, pentru civilizațione, dacă ar continua a privi cu mânele în sinu cumu pere uă națiune eroică, cumu se sterge din Charta Europei uă teră, cari în timpul trecutu a fostu putericul sădă de aperare în contra invaziunilor barbarilor. Si cu toate acestea trebuie se mărturimă că avemă puțină speranță în intervenirea Europei; speranța noastră se radănumă numai în eroismul polonișilor. Prin propria loru putere voru redobindu — asia sperămu, — independență loru, daru cu căte sacrificii voru plăti biruința loru, cătu sănge generosu va mai curge pînă voru fi isbutită a reconstituî Polonia.

Totu nuvelele de la teatrul de

resbelu suntu în favore polonișilor în mai toate luptele sănă biruitori și dacă au trebuitu, în unele intiniri, a lăsa terimul bătăliei în măna rușilor, au fostu unul contra dece. Acestă moce avantage nu profite ape-

ce se descriemă tălata sea? E mai bine se lăsău pe fiș-care din cititorie, le noastre a o imbrăca după fantasie; astă-feliu vomă căstiga timpu și bunul gustu nu va perde nimicu.

După dejunu, pe la doue ore, marchisa ești armată cu umbrelă și cu aperătoria sea. Trecu pe la notariul său, d. Daumas, omu integră, forte priocupatul soțiu alu marchisiei, și care, de la mărtirea acestuia, pestrare pentru acei-a cari, d'aprove său de departe, se ținău de familia lui, o mare afecțiune.

D. Daumas nefindu a casă, marchisa rugă pe femeia lui a-i-lă trămită și scie că e timpu admirabil.

Camerista a urmatu acoa-si linia și a căstigat uă rochiă, mai nouă, după gustul său, pe care de multu o doria.

Amindou își ajunseseră la scopu. Abîn se termină astă conversație, Iulia se puse la lucru, și, mulțumită indemnătaciei sale d-na marchisa pu-é, dup'unu momentu, se ședă din camera sa imbrăcată sără defectu: uă rîvale n'ar fi pututu critica nemica în populu sănă. Ea părăsește.

După ce ești, marchisa își îndreptă pașii către partea inferioară a orașului și ajunse peste cîmpu la uă frumosă casă de teră, unde locuia una din amicele sale. Acăstă amică, înaintată de visita sea neasteptată, Iulia se părea să de preveniție amicală, și du-

sătorilor, căci săngele martirilor este roditoru și din mărtirea fi căru martriru pentru libertate renascu dece noui aperători. Uă națiune care voiesc cu stăruință și cu energie liberă se de jugulu suptu care gemo, va dobindi de sicură independența sa. Polonișii voiesc și voru putu. Dacă voru reminea unită, dacă voru astupa urechile loru nevinindu a da ascultare intrigelor și meschinelor ambicioșii, vom vedu încă înainte de finitul anului Polonia reconstituită.

Jurisdicțiunea Consulară.

(Vezi No. de la 18 Aprilie)

XII.

In articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aretate în același articol, și legile pe care se basă. Astădi vomă pune față în faciă în articolul trecutu amă pusă față în faciă dreptul natural, codificat de dreptul giților, cu dreptul nostru positiv, și amă trasu conclușunea cea mai firească, coa mai logică, după care supușii străini, trebuie se se judece de către autoritășile locali, celu pucinu în marginile aret

adeveru, ce trebuință mai are cineva de sudiți, de protegiați, când ajunge cu agresiunea acolo unde ajunse Rusia, adecă ca consulii iei se bată cu piorul în pământ și Domnii de faci, se se vire suptă pată? Ce trebuință mai are cineva de sudiți sau protegiați într'uă țără cucerită de dinsul, într'uă țără în ale cărui cornuri vulturii se și-a înspătă adincă ghiarele loru ținând-o suspensă în aeru, densupra unei prăpastii fără fond, în uă perpetua agonia? Ce trebuință mai are cineva de sudiți și de protegiați în România, când Sultanii jocă tananao în Stambul de frica ambasatorilor muscali? Acelu ce ne vorbesce despre reducerea patentelor sudișesci ale rușilor, uită negreșită, se ne spui că în proporția care scădea sudiții Ozarul, scădea și mica falangă a patrioților români ca Banul Gr. Brancovianul, Banu Barbu Văcărescu, Banu Costache Bălăcianu, Vor. C. Căpianianu, cari moru de nu mai scimă noi ce, într'uă singură septembra. Si pentru ce? Pentru că Mitropolitul Grigorie, îi venise gustul se ția în fața nevăloritorului uă poziție demnă de unu român; pentru că Rusia, esându pe acestu venerabil prelu, îi venise gustă a deschide Adunarea țerei suptă președinția consulut iei Minziaki; pentru că luf Ionaki Văcărescu postul și veni și lui gustul a protesta tare și putericu, în contra acestu felu de adunare naționale lipsită de președintele iei legale, Mitropolitul; în fine pentru că acestor bieți patru boiai, le venise gustă se se asocieze cu patriotică protestație a autorului „Primăveri Amorul.” De acea-a, — dice-se, noin'amu vejuu, căci nici ne nascusem pe atunci, — zice-se, că acestor patru boiai li s'au datu se guste, de cără ore cine, pentru gustul băjar ce avură, din uă buetură care le aduse acea-a linisce ce aduse și lui Seneca baia în care avu deschise vinele... Gustu pentru gustu. De gustibus non disputandum. Indată înceată turburări și Reglementul fu aplausu, aprobatu, adoptatu...

Încătu contra cîntătoriul primăverel amorului, după ce fu trămisu înaintea unu prossicu consiliu de resbelu și condamnatu a fi impuscatu, fu grăiatu de generariul Chiseleff, numai pentru înalte consideraționi de prudență, pote pentru că unu sacrificiu de sânge, și a unu sângie atât de scump românilor ar fi făcutu prè mare ecomotă. Totuși, poetul nostru, fu internat pe uă moșia afară din capitale, la aeru curat, spre a i se mal svapora amorea pentru... patriă. O deil! O Muse! Ar fi trebuitu ca voi se fi dăruitu tutulor omenișor divinul dar olu poesi, alu acelei armonie ceresci, pentru ca se pote astăa grația chiar naintea tiranilor! Atunci lumea n'ar ave astădă înaintea sa idosulu spectaculu alu sterminări Poloniei! Atunci români n'ar fi suferită stăte rele.

Dacă vrēmu se scimă cumu aplică Russia principiile inscrise de dtusa înșești în regulament, care cer ca toți străinii fără deosebire se fiă justișabili de înaintea autorităților țerei, n'avemă decătu a deschide Manualele adminis-trativ alu Moldovei, tomul I-iu. Etă ce găsimu la pagina 560: Circularea Departamentului din intru No. 1655 din 26 Febr. anulă 1832, motivată de ordinea d-lui Vice-Presedinte, — rusesc — poruncitoria ca toți corăbiile și alți supușii străini, ce s'ar abate la ghilcevi sau fapte neînvechiințata în tigrurile sau limanurile Moldovei și Valachiei, se se arestede, acesti turberători ai linisii publice, trăinduse de indată consulatelor sau aginților de unde atrăna spre a fi judecați și pedepsiți dupe legi.

Atâtă su destul, pentru ca se storicescă unu precedent reu, pentru

ca se constituă ăsteia înfrângere a prescripțiunilor fundamentali. Dira era făcută. Si cumu putea lucra Russia altfel? Ca guvern arbitriu, străine, ca ceda străinilor aceea ce ea în-să avea se cera a-i se se cede măne.

Veni Michaiu Sturza și nu numai o'a mersu pe ace-ași urmă, daru se duse multă mai finalitate. Elu dovedi că realu celu mai capitală vine de acolo că puțin din omenei ce aui treacu pe la putere în timpul tracu, aui fostu privați de cunoștința dreptului. De a colo vine că ei, din necunos- cintă, și mulți din perfidă, aui recu-noscutu, directu și indirectu tratatele și usul existente între Pôrta și cele latice puteri europene; tratate și usuri ce nu ne privescu pe noi, după nici unu chip.

În Moldova era obiceiu că, cându se înfăcioșa la instanțele judecătoresc, două supușii străini ni cereau a fi judecati, mai virtuosu pentru unu immobile, tribunalele pronunția sentința fără asistința consulatelor, și totu uă dată cerea de la litigieni inscrise că se vor supușe legilor țerei și otârii date. Michaiu Sturza dăde la 5 Noembre 1834, oficiul No. 54, prin care reproba acestei ușu nu numai ca silnicu și nelegituitu, dar și superficiale pentru că dădu trataturi? Consulaturile nu au inputer-nicire a se suprotivă la aplicarea legiuitelor otârii. Acestu oficiu are putere de lege și astădă în România de peste Milcovu. — Unde era atunci autonomia pentru Michaiu Sturza? Unde era § 396 alu coicei civile?

La instanțele locul, se porni unu procesu de către doue fecie, în calitate de pământianu. In mișuocul procesului, una din ele se declară de sudiții englesesci și refuză d'a mai da ascultare citațiunilor tribunalelui.

Starostia englese intervine. Ministeriul dreptății respunde că, celu pucinu, după usul păzită în Moldova, cu multă inaintea Regulamentului, celu ce aui portunitu unu procesu ca pământianu, în curgerea acelu procesu nu se pote declara de sudiții. Starostea persiste în apărarea pretinsului iei supusu, Ministerul replică, că intru această esiste și căru aședâmtu publicat la 1833, — daru Michaiu Sturza, prin nă simplă rezoluțione de la 16 Noemb. 1834, ordină a se cunoște pământianul de sertat de supușii străini. — Astă-felu unu consulu, unu staroste, n'avea de cătu a dice si se se facă! Si aui disu se se facă lumină, și lumina s'au făcutu.

In facia atatoru concesioni și a altor multe pe cari găsimu de prisosu ale aminti, nu ne prinde mirarea de spre galantomia ministeriului din Petersburg, care la 1837 Septembre 20 declară guvernul Moldovei, prin organul consulatului din Iași, că în viitor, pe supușii rusesci petrecători în Moldova, se se chiame în judecata tulelor instanțelor, de a dreptul de către tribunale prin politiele orășanesci fără mișlocirea consulatului, și totu fără dinsul se se cera de la supușii or ce sciuție, ori ce documenturi făcindu-li-se cunoșteu de a dreptul și otâriile judecătoresc. — Mesura aceasta aui trasu după sine desființarea tuturui starostielor rusesci din Principatul afară dăt Galați. Aceasta se înțimplă la Decembre 1837. Singură Russia avisă la această mesură prescrisă de Regulament. Dacă amu sta a nebate capul cătu de pucinu, n'ar fi greu a petrunde secretul, ce aui dicatu-o. In adeveru, când Rusia dicta in Iași, Bucuresci, și Constantinopole, cându Domnit, Vizir și ministrii cădeu și se rădicau dupe placutu iei, care ar fi fostu judecătoriul acelu temerariu ce ar fi avutu curagiul să strămbetă, a da remasă pe unu supușu rusescu? Ce trebuință mai era de starost? In adeveru acelu judecătoriul de va fi esitău su fi fostu adeveratul Ercule alu magistraturel contimpurane. Domnul țerei se prefăcuse într'unu adeverat staroste generale alu supușilor muscaleșci. Dovadă avemă ofisiul lui No. 90 din anulă 1850, prin care mu-stră cu amăriciune leneu cu care se cauta de tribunal, procesele supușilor rusesci. Domnul amintiști totu magistratura cu punere în acuzație și destituție, pentru asemenea incertătă urmare. — Bine era se se fiă găsi-tă atunci cine-va care se fiă intrebătu ore această mesură, aceste pedepsi, n'ar

trebui aplicate și pentru procesele bie-țiloru pământianu caru dacă prin tribu-nali căte 10—20 și 30 de ani? Daru su toți suntu supușii străini. . . Acolo insă unde guvernul lui Michaiu Sturza, se arăta în totă perfidia lui, acolo, unde elu desevirși celu mai mare actu de lovirea autonomiei naționale, acolo unde dede cea din urmă lovitură inde-penții magistraturel țerei, fu oficiul No. 99, — numeru fără sociu, ca și sacrilegiul ce se plinia. — prin care ordina tutulor tribunulor și curți- loru ce pe supușii străini, căciu în fapte de criminale, cu dovada vino-vatii loru se se trăde respectivele consulaturi, fără excepție, spre a-i trămiti peste otârii intru a-i primi osindă la locul de unde suntu.

Crimea acesta este prefectă, neca-

llificabile. Ea vorbesce de sine, și nu va avea nici uă dată grăția înaintea maiestatii naționale. Ea călcă prescrip-țiunile cele mai soleme ale codului penal, alu Moldovei; ucide drepturile puterii legiuitorie ale țerei. Adunarea legislativă, și anca nu putea acorda priu uă lege străinilor acestu dreptu, căci ar fi alienatul unul din drepturile cele mai primordiale ale unui popor, dreptul de a pedepsi în țără pe toți criminali ce aui turbură ordinea so- ciale; și acesta faculte n'o are nimine, couteu a dice: nici poporul in-su-și, căci atunci s'ară sinucide; eră sinuciderea scimă că este condamnată de legile morale, religiose și sociale. Eată cumu se vîră străinul în casa sa! Si nu s'au găsitu uă singură voce care se proteste, se blăsteme în contra acestei barbarie? Lăsatu-său sarcina acesta generaționilor viitorie?

Auă înțorce ochi cu dragă ăni-mă de la această crme otâriorie, de la acestu pumnariu ce stă plântat în sinul mamei patrie, dacă concluziunile la cari trebuie se venimă, dacă arditatea materiei nu ne-ar impune se con- tinuă inainte.

Michaiu Sturza, nu se pote justi- fica petru liberarea nefericitului oficiu mai susu citată, nici cu scusa că aui fostu silitu de străini. Celu pucinu, a- cesta silă in formă nu sta. Abia la Ianuaru 1845, se rădici unu cloțu alu velutul, și ne aretă una din multele ma-re ale străinului. Eată ce se înțimplă.

Agintele austriacu, d. Eisenbach, nemulțamit, se vede, cu cătă ciuntise Michaiu Sturza din autonomia țerei, ad libetum, întră către dinsul cu uă nota, 25 Ianuaru 1845, și facu cu noscute, a propus de unu condamnatu la moarte, judecatu de autoritățile Moldovei și trămisu spre execuție în

mâne guvernului Austriei. D. P. Ilariau, înțorce sentinția cu observațione: „Că strădarea fiindu nedreptă, nele-gită și forte pericolosă, culpabilele străinu aice în țără, unde a comisă crimea, trebuie se suferă și pedepsa, și numal drpe ce și va fi luat pedepsa me-ritată să se de afară din țără, ca unu individu periculos pentru securitatea publică.“

„Că dacă este să se mai străde criminali străini, apoi cercările ce se facu și sentințele cese aducu aice asupra demnității chiară a tribuna-lilor și curților noștri, asemenea lu-crări aru fi mai bine se inceteze cu totul decătu să se trămită în Austria spre a fi considerate nici de cercetării de sentinție, ci de simple înainte lucrări; în fine, că conducăndu ori ce periclu pentru securitatea publică ar putea se tragă după sine asemenei strădări, mai alesu în casul de crme mari, și de crme politice cari pote guvernul străin n'ar fi interesatul de a le represe, și acesta chiară și in casul cându ar urma reciprocitate din partea Austriei;

„Din aceste motive: „Strădarea fiindu nedreptă, nele-gită și forte pericolosă, culpabilele străinu aice în țără, unde a comisă crimea, trebuie se suferă și pedepsa, și numal drpe ce și va fi luat pedepsa me-ritată să se de afară din țără, ca unu individu periculos pentru securitatea publică.“

Efectele acestor observaționi, și fostu strădarea fiindu nedreptă, nele-gită și forte pericolosă, culpabilele străinu aice în țără, unde a comisă crimea, trebuie se suferă și pedepsa, și numal drpe ce și va fi luat pedepsa me-ritată să se de afară din țără, ca unu individu periculos pentru securitatea publică.

Că strădarea este în contra rostiril No. 19 din cod. cr. și a art. 297 din regulamentu; că acea-a este în contra dreptului internațional in genere, și în speciale, în contra dreptului publicu alu românilor, căci statu-

urile române, nici uădată, afară de a- busurile neieritate ale timpurilor mai din urmă, n'au strădatu criminali străini cari comiteau crima în înțul țerei, precumă se vede din tratatele ce inchiie Petru Rareșu, Bogdan și alii cu Poloni, și precumă se vede chiară din codicile lui Vasila Lupu.

Că strădarea nu este înțemeliată în noulu tractat închisău între Moldova și Austria;

„Că tractatele Austriei închisău cu Pôrta privescu pe cele-alte provin- cie otomane, era nu principatele Ro- mâne, cari totu d'una s'au bucurat de juridicione independiente;

„Că chiară de s'ar admite asemenea tractate, apoi în tractatul de Sis- tov, la care provoca Austria, nu stă nimicu de asemenea;

„Că art. XVIII alu tractatului de Belgrad, re'noută și confirmat prin art. II alu celui de Sissov, stipulează chiară contrariu, și căndu: „omnes praedones, raptore, etiamsi ulterus partis subdit sint, quos in ditione sua deprehenderint, merits supplicio affere, utraque pars adstricta sit;“

„Că chiară în casul cându s'ar admite, acea-a ce nu este, că adică în tractatele Austriei cu Pôrta s'ar sti-pula strădarea, precumă cu nedreptul se pretinde în Nota Aginției, Col. v. 2. pag. 31 acea-a n'ar ave locu în prin- cipatele-unite, în puterea art. 8 din Conveniune, ca una ce ar fi contraria-

drăturilor principatelor.

„Că oficiul din col. v. 1 pag. 220, precumă și resoluționea domnescă din col. v. II pag. 31, nu suntu legi pre cari ar putea pune vre unu temeu curțile judecătorie, pentru că oficiele și deslegările în puterea art. 318 reg. org. numai asia potu ave putere do jege dacă aui trecutu prin Adunarea țerei era acelu oficiu și resoluțione n'au tre- cutu, nici nu s'au adoptat vre uă dată ca lege;

„Că § 37 cod austriacu supune pre străinii legilor penali din Austria, asia precumă facu și alte staturi și pre- cumă nă dreptul de a face și principa- tele-unite;

„Că sentințile pronunțiate în Mol- dova, în Austria nici uădată nu se aplica, precumă se presupune în oficiul Coll. v. 1 pag. 220, și în putetea § 36 Cod. austr. nici nu potu să se aplice, căci acelu §. lămuritul dice: „Sentin- zile penale pronunțate de autorități străine, nu se vorū executa nici uădată în Austria.“

„Că acta și sentinția Moldava ce se trămite în Austria de uădată strădări, în Austria se consideră numai ca uă inainte lucrare, precumă o și dechiară Aginția prin nota ei din Col. v. II pag. 31; așa daru spre na- pînă scădere a curților judecătorie din Moldova, acta și sentinția de departe să se considere de uă sentință care să se pună în lucrare, daru nu se consideră nici măcaru ca uă cercetare, ci precumă se dise, ca uă simplă inainte lucrare;

„Că dacă este să se mai străde criminali străini, apoi cercările ce se facu și sentințele cese aducu aice asupra demnității chiară a tribuna-lilor și curților noștri, asemenea lu-crări aru fi mai bine se inceteze cu totul decătu să se trămită în Austria spre a fi considerate nici de cercetării de sentinție, ci de simple înainte lucrări; în fine, că conducăndu ori ce periclu pentru securitatea publică ar putea se tragă după sine asemenei strădări, mai alesu în casul de crme mari, și de crme politice cari pote guvernul străin n'ar fi interesatul de a le represe, și acesta chiară și in casul cându ar urma reciprocitate din partea Austriei;

„Din aceste motive: „Strădarea fiindu nedreptă, nele-gită și forte pericolosă, culpabilele străinu aice în țără, unde a comisă crimea, trebuie se suferă și pedepsa, și numal drpe ce și va fi luat pedepsa me-ritată să se de afară din țără, ca unu individu periculos pentru securitatea publică.“

Efectele acestor observaționi, și fostu strădarea fiindu nedreptă, nele-gită și forte pericolosă, culpabilele străinu aice în țără, unde a comisă crimea, trebuie se suferă și pedepsa, și numal drpe ce și va fi luat pedepsa me-ritată să se de afară din țără, ca unu individu periculos pentru securitatea publică.

Se mai menționă ore despre acelui drău arbitriu ce acordase Michaiu Sturza în 1845 și 46 dragomanul dizeritelor consulatelor de a fi faci la deliberările judecătorilor, cându se tratădă procese în cari facu parte supușii străini? După cumu ve-de-mă, măsura aceasta fu de pe locu contrariu principielor de garanție a nea- tăriilor de care trebule se se bucore magistratura națională în formare otăriilor sale; fu contrariu principiu- le de egală indrituire, a părților pro- cesante, prin atmiterea numai a uneia și nu a amendoror la desbaterile judecătorilor; fu contrariu legilor fun- damentali ale țerei cari na potu fi a- brogat de cătu eră prin lege și nu prin simple resoluționi domnesci; fu lovitória în demnitatea magistraturei țerei, căci măsura aceasta implică ideia, că justiția română aru ave nevoie se fiă privighiata și pote și direptă, în forma- rea otăriilor, de dragomanii consulari.

In România de dincőce de Milcovu, după cumu vedem dintr'unu actu publicu datau la 21 Augustu 1859, unii din delegații ce asistau pe supușii străini venișu armă și înaintea tribunilor. Fu unu timp cându în locu de dragomanu, venia unu simplu căprariu. Tote aceste anomale trebui se se în- dore România pina despre căderea re- gimei Regulamentarii, 1859 Iuniu și Angustu, cându după inadine circula- rie ministerială s'au prepermătă, intro- ducinduse dreptul comună și nesc re- gule mai conforme demnității naționale, mai conforme nouel posibilității ce-șii lu- țerra, mai conforme unei magistratură independență. Totuși, anca de

